

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at de på ny udarbejder handlingsplan for efterlevelse af FN's Børnekonvention 2023-2030.

(Medlem af Inatsisartut Eqaluk Høegh, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut, i et samarbejde med kommunerne, at yde en ekstraordinær og særlig indsats over for børn og unge, der er registreret som særligt udsatte samt at igangsætte behandlingen af de sager vedrørende børn og unge som ikke er blevet behandlet.

(Medlem af Inatsisartut, Eqaluk Høegh, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

Tak til Inatsisartutmedlem Eqaluk Høegh for disse forslag, der begge omhandler, hvordan vi som samfund tager sig af vores børn.

Der er ingen tvivl om, at vi som samfund fortsat har en stor udfordring i forhold til børns trivsel og i forhold til, at alle børn har ret til et godt børneliv. Der er for mange børn, der går sultne i seng. Der er for mange børn, der udsættes for seksuelle overgreb. Der er for mange børn, der ikke får en afgangseksamen fra folkeskolen. Der er for mange børn, der vokser op med forældre, der har et misbrug. Der er for mange børn, der bliver fjernet fra deres forældre. Der er for mange børn, der begår selvmord.

Sagt anderledes, så er der problemer nok på børneområdet, og der er derfor et stort arbejde foran os.

Børn og børns trivsel har i mange år været højt på den politiske dagsorden. Her i Inatsisartut er det noget der ligger os alle på sinde. Vi ønsker alle det bedste for vores børn og for andres børn. Så hvorfor er det, at vi bliver ved med at have de her udfordringer på børneområdet? Skal vi måske gribe tingene an på en anden måde?

En ting er sikkert; vi er nødt til fortsat at have børn og børns trivsel øverst på den politiske dagsorden. Vi må ikke flytte fokus herfra, så længe vi har så store problemer som tilfældet er.

Disse to forslag fra Inatsisartutmedlem Eqaluk Høegh er bestemt støtteværdige, og det er Naalakkersuisuts ændringsforslag også. Det hele henvises til behandling i Inatsisartuts Familie- og Sundhedsudvalg.

Men forslagene er også meget overordnede og akademiske. Vi taler om strategier og sagsbehandling. Om at kommuner, organisationer, partier, Inatsisartut med videre skal inddrages i arbejdet.

Men hvad med børnene? Hvad med forældrene? Hvem inddrager dem? Demokraatit ser gerne, at dem det handler om bliver inddraget i langt højere grad end i øjeblikket. Vi vil derfor opfordre Familie- og

Sundhedsudvalget til at inddrage dette aspekt i sit kommende udvalgsarbejde.

Vi er nødt til at tænke anderledes. Vi må desværre konstatere, at de sidste manges års indsatser ikke har været nok. Misforstå mig ikke; intentionerne har bestemt været gode, men hånden på hjertet så havde vi nok alle håbet, at resultaterne havde været bedre.